

Ерленд Лу

Доплер

Српско народно позориште и
Центар за развој визуелне културе, Нови Сад

Ерленд Лу

Дојлер

(по роману Дојлер)

Редитељ: Александар Поповски

Драматизација: Николина Ђукановић

Сценограф и костимограф: Магдалена Влајић

Кореограф: Иста Степанов

Лектор: др Дејан Средојевић

Асистент редитеља: Марко Челебић

Играју:

Дојлер ..... **Страхиња Бојовић**
Бонио ..... **Радоје Чупић**
Жена ..... **Јована Стипић**
Нора ..... **Исидора Влчек**
Трејус (дејше од 10 јодина) ..... **Никола Пудар**
Дизелдорф ..... **Ненад Пећинар**
Менаџер / Родитељ ..... **Александар Гајин**
Роџер ..... **Милорад Капор**
Разредна ..... **Јована Балашевић**
Конзервативац ..... **Игор Павловић**

Инсписијент: Владимир Савин

Суфлер: Срђан Стојновић

Мајстор светла: Мирко Чеман

Мајстор тона: Владимир Огњеновић

Асистент костимографа: Снежана Хорват

Асистент сценографа: Нада Даниловац

Премијера: 25. октобар 2018.

Сцена „Пера Добриновић“, 19.30

Декор, костими и сценска опрема израђени су у
радионицама Српског народног позоришта.

Serbian National Theatre and
Centre for Development of Visual Culture, Novi Sad

Erlend Loe

Doppler

Director: Aleksandar Popovski

Dramaturge: Nikolina Đukanović

Stage designer and Costume designer: Magdalena Vlajić

Choreographer: Ista Stepanov

Proofreader: Dejan Sredojević, PhD

Assistent to Director: Marko Čelebić

Characters:

Doppler ..... **Strahinja Bojović**
Bongo ..... **Radoje Čupić**
Wife ..... **Jovana Stipić**
Nora ..... **Isidora Vlček**
Gregus ..... **Nikola Pudar**
Dusseldorf ..... **Nenad Pećinar**
Manager / Parent ..... **Aleksandar Gajin**
Roger ..... **Milorad Kapor**
Head teacher ..... **Jovana Balašević**
Conservativist ..... **Igor Pavlović**

Stage manager: Vladimir Savin

Prompting: Srđan Stojnović

Leight editor: Mirko Čeman

Sound editor: Vladimir Ognjenović

Assistent to Costume designer: Snežana Horvat

Assistent to Stage designer: Nada Danilovac

Premiere: 25 October 2018

“Pera Dobrinović” stage, 19.30

Stage, costumes and set decoration manufactured in
Serbian National Theatre workshops.

Ерленд Лу

(1969, Норвешка)

Аутор кратких филмова и музичких спотова, радио у позоришту, на психијатријској клиници, као књижевни критичар, учитељ и преводилац поезије. Романи: *Прохујало са женом* (1993), *Наиван. Сујер.* (1996), *Л* (1999), *Чињенице о Финској* (2001), *Дојлер* (2004), *Волво Камioni* (2005), *Мулеј* (2007), *Мирни дани у Миксини Парџу* (2010), *Фвонк* (2011), те књиге за децу које је илустровао Ким Хиорти. По његовом сценарију 2000. снимљен је филм *Дејекџор*. За кратко време постао је култни норвешки писац чије су књиге преведене на више од двадесет светских језика. Добитник већег броја награда: Министарства културе Норвешке за дечју сликовницу *Велики црвени њас* (1996); критике за дечји роман *Курџе quo vadis?* (1998); књижара за роман *Л* (1999); Европске награде младих читалаца (*Prix européen des jeunes lecteurs*); за роман *Наиван* (Стразбур, 2006).

Erlend Loe

Born in 1969, Norway, author of short films and music videos, worked in a theatre, in a psychiatric ward, as a literary critic, teacher and translator of poetry. Novels: *Gone with the Woman* (1993), *Naive. Super* (1996), *L* (1999), *Facts about Finland* (2001), *Doppler* (2004), *Volvo Trucks* (2005), *Muleum* (2007), *Lazy Days* (2010), *Fvонk* (2011), those children's books were illustrated by Kim Hiorthøy. In 2000, the movie *Detektor* was filmed after his screenplay. In a short tie he became a cult Norwegian writer whose books were translated to more than twenty languages. Recipient of many prizes: Norwegian Ministry of Culture for children's book *Big Red Nose* (1996); European Young Reader Prize (*Prix européen des jeunes lecteurs*) for the novel *Naive* (Strasbourg, 2006).

То шћо Дојлер каже „не“ обавезама, породици и систему, као и свему шћо јуши, шће оде у шуму да живи са лосом разлика је између фикције и животића. У фикцији волим ствари које су врло далеко од оноћа шћо обично јесам. Када пишем, моју да будем мало и Дојлер, али и неко друји, но у животију сам врло зајослен и не радим оћкачене ствари. Тако да ми је задовољство да пишем о некоме која је брића за све. То је добар вентил.

Ерленд Лу, писац

Лаж је дивно средство које многи сувише рећко користе. Невероватно и ефикасно. Кажеш једно, а мислиш нешто сасвим друго. Фантастично.

Андреас Доплер,

пасионирани бициклиста, мушкарац у најбољим годинама, који напушта дом, породицу, друштво и одлази...

Doppler saying “no” to responsibilities, family and the system, as well as everything that is suffocating him, and goes to a forest to live with a moose is the difference between life and fiction. Within fiction, I admire things which are very far from what I usually am. When I write, I can be a little bit Doppler, but also someone else, however in real life I am very buzzy and do not engage in funny business. Therefore, it is a pleasure for me to write about someone who cares about everything. It is a good outlet.

Erlend Loe, Writer

A lie is a wonderful instrument which many do not use often. Unbelievable and efficient. You say one thing, and think something else entirely. Fantastic.

Andreas Doppler,

Passionate bicyclist, a man living in the best years, who is leaving his home, family, society and going away...

Александар Поповски

(1969, Скопље)

На Универзитету „Св. Кирил и Метод“ дипломирао позоришну и филмску режију у класи проф. Слободана Унковског. Филмови су му приказани на фестивалима у Стокхолму, Барселони, Порторику, Сан Франциску, Дрездену, Цириху, Калкути, Београду, Палм Бичу, Палм Спрингсу, Котбусу, Тромсу, Љубљани, Сарајеву, Цељу, Милану, Штутгарту... Награђен на фестивалима у Хелсинкију, Њујорку, Бриселу, Риму... Запажена је већ његова прва режија у позоришту – *Див и сегам љаџуљака* Дејана Дуковског (1992), а уследиле су режије Лорке, Митревског, Хармса, Колтеса, Стефановског, Поповског (по Сервантесу), Стокера, Чехова, Бихнера, Шекспира, Биљане Србљановић, Мартина Мекдоне, Молијера, Ане Ласић, Грума, Волтера, Милене Марковић, Стриндберга, Хамптона, Булгакова, Мајаковског... Режирао је у Македонији, Данској, Србији, Словенији, Италији, Шведској, Грчкој, Аустрији, Турској... Добитник је награда и признања за свој рад, па и Стеријине награде, „Ардалиона“, награде „Златни смијех“... У СНП-у је режирао *Одисеја* Горана Стефановског и *Дух који хода* (*Прометеејев љуш*) Дуковског.

Aleksandar Popovski

(1969, Macedonia)

He graduated from the University of “Ss. Cyril and Methodius”, Skopje, with BA in Film and Drama where his main professor was Slobodan Unkovski. His films were shown on festivals in Stockholm, Barcelona, Puerto Rico, San Francisco, Dresden, Zurich, Calcutta, Belgrade, Palm Beach, Palm Springs, Cottbus, Tromso, Ljubljana, Sarajevo, Celje, Milan, Stuttgart... He won prizes on festivals in Helsinki, New York, Brussels, Rome... He already made a good impression with his first professional debut *Giant and 7 dwarfs* written by Dejan Dukovski (1992). After that he directed plays written by Lorca, Mitrevski, Kharms, Stefanovski, Stoker, Chekhov, Buchner, Shakespeare, Srbljanović, McDonagh, Moliere, Lasić, Grum, Voltaire, Marković, Strindberg, Bulgakov, Mayakovsky... He directed in Macedonia, Denmark, Serbia, Slovenia, Italy, Sweden, Greece, Austria, Turkey... He won many prizes as Sterija award, Ardalion award... In Serbian National Theatre he directed Goran Stefanovski's *Ulysses* and Dejan Dukovski's *The Walking Ghost* (*Prometheus Pathway*).

Редитељска белешка - *Ошкриће госађивања*

Током рада на овој представи много сам размишљао о простору, времену, пролазности...

Приметио сам да је у данашње време људима усађено да стално морају нешто да раде. Да нешто смишљају. Докле год смо активни – добро је, на неки начин, колико год да је то што радимо глупо. Делује да људи по сваку цену морају да избегну досаду. Временом, приметио сам да ја волим досаду. Волим да се досађујем. Досађивање је потцењено и ја сам одлучио да се досађујем, док не постанем срећан. Са друге стране беспосличарења постоји нешто што личи на задовољство, верујте ми. Не захтевам од вас да осећате исто, али вреди покушати: повремено се окренути себи и својим мислима. Кад мало боље размислите, схватићете да се рађамо сами и умиремо сами. Ствар је само у томе што се на то коначно навикнемо. Самоћа је темељ читаве конструкције. Она је, такорећи, носећа греда. Можемо живети са неким, али то *са* по правилу значи *јоред* некога. И то је сасвим у реду. Седимо у истом аутомобилу, једемо исти ручак, славимо исти Божић... Ипак, и даље су то две крајности. Две планете.

На тај начин сам позајмио доста тога од Доплера. И пробао да његове мисли спроведем у сопствени живот. Резултати су фасцинантни. И неизмерно узбудљиви. Не знам да ли ћу наићи на разумевање код вас, да ли су вам ове теорије прихватљиве, али знам коме јесу – Доплеру.

Александар Поповски

Director's word - *Discovery of Boredom*

While working on this play, I spent a long time contemplating space, time, transience...

I've remarked that in today's day and age, people are made to think that they always need to be doing something. To be thinking of something. As long as we are active—it's a good thing, regardless of how stupid the thing we are doing is. It seems as though people have to avoid boredom at all costs. Over time, I noticed that I like boredom, I like being bored. Boredom is underrated and therefore I have decided upon being bored until I become happy. On the other side of idleness there exists something that resembles satisfaction, trust me. I do not expect of you to feel the same, but it's worth it to try: at times to turn to one's self and one's thoughts. If you think about it, you'll realise that we are born and we die alone. The thing is that we eventually get used to it. Solitude is the foundation of the entire construction.

It is, so to speak, a bearing beam. We can live with someone, but that *with* actually means *next to* someone. And there is nothing wrong with that. We are sitting in the same car, eating the same lunch, celebrating the same Christmas. Still, those are two extremes. Two planets. In this way, I have borrowed a lot from Doppler. And I tried to implement his thoughts to my own life. The results are fascinating. And immeasurably exciting. I do not know if you will show me the understanding, if these theories are acceptable to you, however I know to whom they are — to Doppler.

Aleksandar Popovski

Драматуршка белешка
Каг се скрене с њуша

Једна прича ми се посебно допала током рада на овој представи. То је прича о Финкињи која је у младости радила као медицинска сестра негде у јужној Финској. За свој први годишњи одмор одлучила је да крене ауто-стопом на север да би видела цркву чија је слика стајала у једном од школских уџбеника. Пут је текао успешно, али је послушала савет да последњу деоницу пута пређе аутобусом. Дуго се тако возила сама, када се укрцао један млади Норвежанин. Упитао ју је да ли сме да седне поред ње, иако је аутобус био празан. Почели су да разговарају, и миц по миц, она је одустала од посете цркви, пошла с њим у Финмарк, где су се венчали и добили децу. И тако је прошло педесет година. Тада је одлучила да ипак оде да види ону цркву. Повела је мужа. Обоје су живи и воле се.

Не знам зашто је то на мене оставило толики утисак, можда вама ова прича није интересантна, али знам коме јесте – Доплеру.

Николина Ђукановић

Dramaturge's word
When you fall off the road

One story appealed to me especially while I was working on this play. It is a story of a Finnish woman, who was, in her youth, working as a nurse somewhere in the south of Finland. For her first holiday she decided upon hitchhiking to the north in order to see a church, the picture of which was in one of her schoolbooks. She was travelling successfully, however, she took an advice to travel the last part of her way with the bus. For a long time, she was travelling alone, when a young Norwegian man entered the bus and asked if he could sit next to her (even though the bus was empty). They started talking, and, step by step, she decided against visiting the church, went with him to Finnmark, where they were married and welcomed children. And so fifty years went by. Then she decided to still go and visit that church. She brought her husband with her. Both of them are alive and love each other. I do not know why this has left such a strong impression on me, maybe to you, this story is not interesting, but I know to whom it is — to Doppler.

Nikolina Đukanović

СРПСКО НАРОДНО ПОЗОРИШТЕ

Позоришни трг 1, 21000 Нови Сад
Телефон: 021/6621 411 (централа)

За издавача / ЗОРАН ЂЕРИЋ, управник
УД Драма / МИЛОВАН ФИЛИПОВИЋ, директор

Уредник / АЛЕКСАНДАР МИЛОСАВЉЕВИЋ
Фотографије / СРЂАН ДОРОШКИ
Обликовање / РАДУЛЕ БОШКОВИЋ
Технички уредник / СОЊА ВИДАКОВИЋ САВИЋ
Компјутерски слог / ЉИЉАНА БИЛБИЈА

Штампа / АРТПРИНТ МЕДИА доо, Нови Сад
Тираж 500

158. сезона 2018/2019.

www.snp.org.rs

SERBIAN NATIONAL THEATRE

Pozorišni trg 1, 21000 Novi Sad
Telephone exchange: +381 21 66 21 411

For publisher / ZORAN ĐERIĆ, General Manager
Drama Department / MILOVAN FILIPOVIĆ, Director

Editor / ALEKSANDAR MILOSAVLJEVIĆ
Photographer / SRĐAN DOROŠKI
Designer / RADULE BOŠKOVIĆ
Copy Editor / SONJA VIDA KOVIĆ SAVIĆ
Digital Typeface / LJILJANA BILBIJA

Print / ARTPRINT MEDIA Ltd, Novi Sad
Circulation 500

158th Season 2018/2019

www.snp.org.rs